

תורה משנה את הלב

מובא בפוסקים שני טעמים למה מגילת רות נקראת בחג השבועות: המגן אברהם (ת"צ ס"ק ח') מביא את הילקוט שמעוני (רות, רמז תקצ"ו) והביאו גם המשני"ב (שם ס"ק י"ז) "מה ענין רות אצל עצרת שנקראת בזמן מתן תורה, ללמדך שלא נתנה תורה אלא על ידי יסורין ועוני".

האליה רבה הביא ילקוט שמעוני אחר (שם, רמז תרא) מגילת רות שאין בה לא פטור ולא חייב, לא מותר ולא אסור, לא טמא ולא טהור, למה נכתבה?... ללמדך שכן של גומלי חסדים. (ובעז"ה יתבאר בהמשך מה הקשר לתורה).

אומרים בשם הגר"ש שקופ, חז"ל אומרים אם בחוקותי תלכו, שתהיו עמלים בתורה. איפה רמז ב"תלכו" - שתהיו עמלים בתורה?... אמר רבי שמעון, ללכת פירושו, אני לא נמצא איפה שהייתי קודם, אני הולך, ואני נמצא במקום אחר. אדם שלא יכול ללכת - עומד במקום אחד, אך אדם שהולך - נמצא כבר במקום אחר.

תורה משנה את הלב! אני התקדמתי, ואני מציאות אחרת. אני לא אותו בן אדם. בן תורה זו לא אותה מציאות שהיתה לפני שהוא גדל לבן תורה.

וכמו להבדיל, גר שנתגייר. הוא גם היה בן אדם לפני שהוא התגייר, הוא לא היה בהמה... אך כשהוא נהיה יהודי - הוא הפך למציאות אחרת. מציאות של יהודי. אף בן תורה זה מציאות אחרת. וזה הכוונה אם בחוקותי תלכו - שתהיו עמלים בתורה. אני כבר התקדמתי למציאות אחרת.

וכן חז"ל אומרים "תורה צוה לנו משה מורשה", אל תקרי מורשה אלא מאורסה (פסחים מט, ב - סנהדרין נט, ב ובעוד מקומות), וכן "אשת חיל" זה הולך בפשטות על התורה, וכמו שבאשה יש את העניין של "ודבק באשתו והיו לבשר אחד", אף ביהודי הלומד תורה הוא דבק בתורה והופך להיות "תורהדיק", הוא הופך לחפצא של תורה.

תלמידי חכמים כל גופן אש

ומביאים על זה את הגמרא בסוף חגיגה (כז, א) 'אמר רבי אבהו אמר ר"א תלמידי חכמים אין אור של גיהנם שולטת בהן ק"ו מסלמנדרא (חיה שנולדת מן האש הבעורת שבע שנים במקום אחד) ומה שלמנדרא שתולדת אש היא, הסך מדמה אין אור שולטת בו, תלמידי חכמים שכל גופן אש דכתיב הלא כה דברי כאש נאם ה' עאכו"כ'. והדבר הוא פלא: מילא שלמנדרא - זו מציאות שנוצרה באש, אבל תלמידי חכמים, הוא לומד אש, לומד את ה'כה דברי כאש', מה זה נוגע לגוף שלו?...

התירוץ הוא, תלמיד חכם - זו מציאות אחרת! והמציאות הזו - החיבור של האדם עם התורה - להיות כבשר אחד, והוא הוא ה'כה דברי כאש', זו מציאות אחרת! זה לא גוף רגיל!!!

הגאון ר' הלל זקס זצ"ל היה מביא תשובות חתי"ם סופר שכתב שהוא לא מבין איך יהודים הולכים לרופא גוי, הרי זה גוף אחר! הגמרא אומרת "חביל גופייהו במצוות", זו מציאות אחרת. איך גוי שמבין בגוף גוי יכול לחוות דעה על גוף יהודי?... תמה החתם סופר.

וכן הוא לגבי ת"ח בן תורה - זהו גוף אחר ומציאות שונה. היה בירושלים ראב"ד רבי משה נחום וולנשטיין. סיפר נכדו הרב פראג (שהיה מגדולי הת"ח בירושלים), שפעם היו לו בעיות בלב, והוא הלך לרופא גדול ומפורסם בירושלים ד"ר וולנשטיין שהיה נכד של הראב"ד ובן דוד של הרב פראג, הוא היה מומחה גדול מאד. הגיע אליו הרב

פראג וסיפר לו על הבעיות בלב. התחיל הרופא לחוקק, מה אתה בא אלי?... מה אני יכול לעזור לך?!!...

תמה הרב פראג, מה אתה מתכוון?... אמר לו הרופא, תשמע, סבא, רבי משה נחום זצ"ל, היה חולה מאד, הריאות שלו כמעט ולא תפקדו. הוא נסע לרופא גדול בווינה. שאל אותו הרופא, מה אתה עושה בחיים?... אמר לו "סטודנט". יושב ולומד. אז הרופא אמר לו, אם תיסע לאיטליה ליד הים, ולא תתאמץ בלימוד, יש שם אויר צח, והוא יכול להשפיע עליך לטוב לחיות עוד כמה חדשים... מעבר לזה - לא נראה לי...

המשיך ד"ר וולנשטיין לספר: אצל סבא לא היה שייך לבצע את זה, והוא חזר הביתה, ושם לא היה מה לאכול בבית, הם אכלו "בעבאלך" זה אוכל זול יחסית ומשביע... אשתו הרבנית - נפטרה בציעירותה, והוטל על שכמו גם הטיפול בילדים. הוא התאמץ כל היום, ובלילה כשהוא היה לומד, ומחשש שמא יירדם, הוא אחז בידו את הגמרא הגדולה (מהש"ס של פעם...) והיה מתהלך בבית תוך כדי הלימוד, וכך לא היה נרדם. והוא האריך ימים!!!

נו... אז אתה רואה שהחיים לא הולכים עם כללי הרפואה שאנחנו יודעים, ומה אני יכול להגיד לך?!!...

אמר לו הרב פראג (בשנינותו), אז אתה לא דובר אמת... למה? נבהל הרופא. כי כתוב בשלט בחוץ - "מומחה למחלות לב", אתה לא מומחה, אז תגיד שאתה לא מבין כלום... אמר לו הרופא, לא... בשביל האנשים הפשוטים שלא לומדים - אני באמת מומחה גדול... אבל סבא היה גאון בתורה ואתה בן תורה! אצלכם זה לא עובד...

תלמידי חכמים שכל גופן אש... תלמידי חכמים זו מציאות אחרת, זה גוף אחר... גוף שנוצר מ"הלא כה דברי כאש".

התורה מרוממת

לפני יותר משלשים שנה, הייתי בהספד (בביהמ"ד של יוצאי חברון) על מו"ח זצ"ל שהיה ת"ח גדול מיוצאי ישיבת חברון, ודיבר שם הגאון ר' שמחה קוק זצ"ל (שכעת נפטר) והביא את הגמרא בסנהדרין (סח, א) "נטל (רבי אליעזר) שתי זרועותיו והניחן על לבו, אמר אוי לכם שתי זרועותי שהן כשתי ספרי תורה!" וכו'. אמר הרב קוק, תראו לאן אדם מסוגל להעפיל - - - שהגוף שלו זה ספר תורה!

וכן הבית הלוי כבר אומר, שגוף התלמיד חכם הוא כמו יריעה של ספר תורה, ותורתו אשר הוא לומד - זה "כתבם על לוח לבך".

בבוקר של אותה שבת שהחזו"א נפטר, אמר מרן רה"י זיע"א (שהיה אז ראש ישיבה בכפר סבא), שהוא מסתפק אם צריך לעשות תענית חלום, כי הוא חלם על ספר תורה שנשרף... ובמוצאי שבת התברר שהחזון אי"ש נפטר.

כל גופן אש - זו מציאות אחרת... החפצא של הגברא שלו הוא אחר... הוא ספר תורה - 'תורהדיק'.

ומסופר, שהנצי"ב נפל פעם עם ספר תורה בידו, ומיהרו להקים קודם את הספר תורה, ורק אח"כ את הנצי"ב. ואמר אז הג"ר אליהו ברוך קמאי רבה של מיר, שעשו שלא כדון, היו צריכים קודם להקים את הנצי"ב.

אין לנו מושגים לאן תורה מובילה בן אדם. הוא ספר תורה חי - וזה דינו הלכה ולמעשה.

הגמ' בפסחים (סח, ב) אומרת א"ר יוסף, אי לאו ההוא יומא כמה יוסף איכא בשוקא. אומר רש"י, שלמדתי תורה, ונתרוממתי! אני לא אותו בן אדם... יש הרבה אנשים, אבל תורה - זה לא לימוד של ידע, אני

הופך לבן אדם אחר! מרום יותר! וכמו שכותב החזון אי"ש: 'ואמנם האיש הזוכה לידיעת התורה, הוא הולך בין אנשים ונדמה כבן אדם, אבל באמת הוא מלאך הדר עם בני תמותה'... הוא מציאות אחרת. מרומת יותר.

אדם מרום לא מתעסק בטויות

בפרשת השבוע יש את פרשת נזיר. והנה ידועה הגמ' בנדרים (ט, ב), אמר שמעון הצדיק, מימי לא אכלתי אשם נזיר טמא אלא אחד, פעם אחת בא אדם אחד נזיר מן הדרום וראיתיו שהוא יפה עינים, וטוב רואי, וקווצותיו סדורות לו תלתלים, אמרתי לו בני, מה ראית להשחית את שערך זה הנאה, אמר לי רועה הייתי לאבא בעירי הלכתי למלאות מים מן המעיין ונסתכלתי בבבואה שלי ופחז עלי יצרי ובקש לטורדני מן העולם, אמרתי לו רשע למה אתה מתגאה בעולם שאינו שלך במי שהוא עתיד להיות רמה ותולעה.

[ובמאמר המוסגר, העולם שאינו שלך... איזה מילים... אצלנו, כל א' חושב שהוא בעל הבית על העולם, וכמו שהיה המשגיח רבי יחזקאל לינשטיין זצ"ל מביא את הזוהר, אזיל אדם בהאי עלמא וחשיב דדיליה הוא לדרי דרין... אדם מהלך פה בעולם וחושב, זהו, אני חי לנצח...! כל מה שכתוב על מתים, ותחיית המתים זה שייך לחברה של המתים... אני לא בחבורה הזו... לא שייך אלי.

אך צריך לזכור: אנחנו אורחים! בס"ה אתה אורח... הקב"ה מארח אותך פה מאד יפה, ונותן לך גם הרגשה נעימה מאד... אך בל תשכח שאינך חי לנצח, אתה בסך הכל אורח...]

ממשיכה הגמ', אמרתי לו העבודה שאגלחך לשמים, מיד עמדתי ונשקתי על ראשו, אמרתי לו בני כמוך ירבו נזירי נזירות בישראל.

בדרך כלל כל נזיר טמא ברגע שהוא נטמא ואז הדין שהימים הראשונים יפלו וצריך להתחיל את הכל מהתחלה, אומר הנזיר לעצמו, זה כבר יותר מידי בשבילי... זה מידי קשה... מצטער על זה שבכלל נדר להיות נזיר, והוא כמביא חולין בעזרה. לכן שמעון הצדיק נזהר לא לאכול בשר חטאת של נזיר טמא. אך אותו בן אדם ראה שהיצר הרע רוצה לטרדו מן העולם, איך מתגברים על היצר הרע? שני דרכים יש: דרך אחת - להילחם איתו. ויש דרך נוספת - נתרוממתי. אני רוצה להיות יותר גבוה ומרום וממילא כבר לא מעניין אותי מה שהיצר הרע רוצה. אני נהיה אדם קדוש ומרום שהרי בנזיר כתוב "להזיר לה"'. אדם קדוש לא מעניין אותו שטויות.

ובאותו עניין, כתב הרמב"ם (סוף הלכות איסור ביאה) אין מחשבות עריות שורה, אלא בלב הפנוי מן החכמה. אדם שהוא תלמיד חכם - זה לא הנסיונות שלו. הוא מרום!

תמיד, כאשר היו באים למרן הרב שך זצ"ל עם מחשבות זרות של יצר הרע, הוא היה אומר, תהיה שקוע בלימוד וזה יעזוב אותך.

התורה מרוממת את הבן אדם, שלמדתי תורה ונתרוממתי. ממילא אומר שמעון הצדיק, בן אדם כזה - אין לי חשש שהוא יחזור באמצע... הרי הוא רוצה להתרומם ולהיות קדוש לה'.

וזה גם הדרך בתורה. כמו שכותב הרב דסלר, (מכתב מאליהו ח"ה עמ' 205) ומחמת יקר התורה צריך לכסוף בכל נפשו להשגת התורה - עד שבצרכים אחרים אינו נחשב לו מאומה, ואז תראה שבאמת הרבה דברים כבר לא מדברים אליך. ולפי גודל הרוממות, ככה גם פחות מדבר אליו דברים אחרים.

החכמה היא כשקשה ולא הולך...

הגאון ר' ראובן גרוזובסקי מביא בשם חמיו הגאון ר' ברוך בער בהקדמה ליברכת שמואל, **שהתורה אוהבת את מי שאוהב רק אותה!** (ואפשר לקשר את זה למה שכותב החובות הלבבות, "אין שתי אהבות שורות בלב אחד". מי שאוהב דברים אחרים באמת, הוא לא אוהב אותה. וזו המציאות. תורה אוהבת את מי שאוהב רק אותה.)

אמר הרה"י ר' יחזקאל סרנא, (וי"א שאמר זאת באירוסין שלו!) ידוע שיש לנו את ספר איוב, ויש לנו את מגילת שיר השירים וחלוקים הם מקצה לקצה, איוב הוא מסכת יסורים בלתי פוסקת, ושה"ש הוא מסכת אהבה שנקמת בין כנסי' והבורא, והנה ישנו פסוק: 'מצאוני

השומרים הסובבים בעיר הכוני, פצעוני, נשאו את רדידי מעלי שומרי החומות". לאן הוא מתאים?... לספר איוב. שם הכל זה יסורים. אבל איפה הוא נמצא? בשיר השירים. ותמוה, הרי שיר השירים זה כולו אהבה ומתיקות, וימינו תחבקיני... הביאני אל בית היין ודגלו עלי אהבה... מה נכנס לשם פצע ומכאוב?...!

אלא, אומרים חז"ל ביבמות (כד, ב) אין מקבלים גרים לימות המשיח, כיצא בו לא קבלו גרים לא בימי דוד ולא בימי שלמה. ומדוע? כי הוא לא מתגייר בשביל להיות יהודי, אלא בגלל שטוב ליהודים, והוא רוצה שגם לו יהיה טוב... כאלו גרים - לא מקבלים. התורה בוחנת אותך, אם קל לך וטוב - מה החכמה?... הכוני פצעוני. מה תגייד עכשיו?...

אומר הקב"ה, בשיר השירים - נרקמת מסכת אהבה בין בורא ונברא! זה חייב להיות הדדי - כמים הפנים אל הפנים וכי' וא"כ הקב"ה עושה לנו בחינה, בא נראה אם אתה באמת אוהב אותי... מה אתה אומר אחרי הכוני פצעוני? וכשעמ"י אומר אם תמצאו את דודי מה תגיידו לו שחולת אהבה אני! הנה, הנה... עכשיו בא שיר השירים! אומר רבי יחזקאל סרנא, הפסוק הזה הוא עצם מעצמו ובשר מבשרו של שיר השירים! אי אפשר בלעדיו. התורה בוחנת אותך, מה אתה מוכן לתת בעבורה. אתה אוהב אותי?! בא תגייד מה אתה מוכן לוותר למען התורה, מה אתה מוכן לתת לתורה... אחרת במה אתה אוהב אותה?... כשהולך לך!!

שמענו גם ממרן רה"י זיע"א, וגם ממרן שה"ת זצ"ל, שאנשים רוצים ומבקשים מהקב"ה עולם ומלואו, בין כדרך הטבע ובין מעל הטבע זה לא מעניין אותם... אבל איזה מחיר אתה משלם?... תשלם מחיר! וכמו אחד שרוצה לקנות בנין גדול בן חמישים קומות ומוכן לשלם בעבורו אלף דולר... זה לא הולך! אם אתה מבקש מהקב"ה דברים על טבעיים אתה צריך לשלם בשביל זה! לעשות גם מאמץ מצדך במה שלא קל לך.

כמה וכמה בחורים נגשו אלי, איך אמרתי שבדור שלנו כבר לא יהיו יותר רבי חיים קניבסקי, אני שמח שזה הפריע להם... אדרבה, אבל אם אתה רוצה להיות גדול כרבי חיים קניבסקי מה אתה מוכן לוותר... ר' חיים, אתם יודעים כמה הוא נתן למען התורה?!... הוא כמעט לא ידע שינה לעיניו ותנומה לעפעפיו, העמל התורה שלו היה בלי סוף! בשביל להיות כמוהו צריך לוותר משלו - ולתת לאהבתה של תורה. איך כותב המסילת ישרים? האדם רוצה להגיע לפיסגה יחד עם כל העולם הזה בתשלום כל תנאיו... זה לא הולך!

כל ויתור - זה השקעה!

והנה זה שני החז"לים שהזכרנו למה קוראים מגילת רות בשבועות, הא' להשקיע, ורק על ידי ויתור על חיי נעימות, ולחיות חיי עוני וצער, כך זוכים. והשני שהבאנו בהתחלה את הא"ר בשם הילקוט, למה נאמרה מגילת רות, ללמדך שכרן של גומלי חסדים. כמה שרות ויתרה יותר - היא קיבלה יותר.

אם נשים לב, כל ההתגלגלות של רות עד שזכתה להיות אמה של מלכות נעוצה בויתור אחר ויתור. היא נכנסת לבית חמותה - נעמי. צריך אוכל ואין להם כסף... צריכים ללכת וללקוט כמו עניים, לקט שכחה ופאה, מתנות עניים... איזו נקמה מתוקה זה בשביל העניים כשהם רואים את הגבירתא הגדולה שברחה מהבית בשנות הבצורת, כי לבעלה הפריע שיש יותר מידי מבקשי נדבה, וכעת היא חוזרת להיות ענייה מרודה כמותם וצריכה ללקט, איזו נקמה מתוקה...! לנעמי אין ברירה. באה אליה רות - אני הולכת! היא לא אשמה, היא לא ברחה, אבל היא מתעקשת שחמותה לא תלך, אני אלך!!! רות, בת מלכים הולכת ללקוט...

ובהמשך מספרים חז"ל כשבועו שאל את נערו הנצב על הקוצרים, למי הנערה הזאת. "וכי דרכו של בועז לשאול בנשים?! אלא דברי צניעות וחכמה ראה בה, שתי שבלים - לקטה. שלשה - אינה לקטה. והיתה מלקטת עומדות - מעומד, ושוכבות - מיושב, כדי שלא תשחה". ברחוב, כולם, ואפי' נערי בועז - מתכופפים ולוקטים. אך רות היתה יושבת, לוקטת, ואח"כ נעמדת, מתיישבת וקמה, צניעות!!! דבר

צניעות ראה בה. כולם צחקו עליה, 'הגיורת הצדקת'... ה'בני ברקית' שהגיע ממובא... והיא לא נבהלת. היא ממשיכה הלאה. היא עשתה את כל מה שחמותה אמרה לה בלי לפקפק לרגע! וזה מה שהביא שתינשא לבועז ולהיות אמה של מלכות.

כמה שאת מוותרת יותר בשביל תורה וחסד, את רק מקבלת בחזרה. בשום דבר אין 'ויתורים', הכל זה 'השקעות'! **כמה שאני מראה לתורה יותר שאני אוהב אותה, ככה היא מחזירה לי. והתורה יודעת להחזיר...**

אמר לי מרביץ תורה אחד מבני צרפת, שהיה מאד מוצלח במשפט בינלאומי, שלמד שם באונברסיטה, ועזב את זה והלך ללמוד תורה ואח"כ ללמד, שהאנשים אומרים עלי שויתרתי על הכל למען התורה, **ואני אומר לך ויתרתי על כלום וקיבלתי את הכל - את התורה"ק שכוללת כל הטובות שבעולם.**

חז"ל מספרים (בכתובות סג, א) אחרי שרבי עקיבא חזר מהלימוד של שנים עשרה שנה, הוא שומע איך בא ההוא סבא לאשתו רחל ואומר לה, תראי מה בעלך עשה לך... עזב אותך שנים עשרה שנה כמו ענייה מרודה, השאיר אותך בלי כלום והלך ללמוד תורה... רבי עקיבא כבר היה בחוץ עם שנים עשרה אלף תלמידים (!!!) והוא שומע את רחל אומרת מאחורי הדלת אם הוא ישמע לי, הוא יילך לעוד שנים עשרה שנה. ורבי עקיבא הלך. יבוא אחר כך אותו זקן לקדוש ברוך הוא לבקש גן עדן גדול... בגללי נהיה רבי עקיבא... בלעדיי הוא היה חוזר לבית, רק בזכותי הוא הגיע להיות רבי עקיבא. אה!! יקבלו את דבריו?... הוא צדיק גדול, אה!...!

למה סיפרו לנו על הסבא הזה?... זה בא להגיד למה רחל זכתה להיות אשת רבי עקיבא. לועגים לה, בזים לה, והיא אומרת בפשטות הלואי עוד שנים עשרה שנה! אני מוותרת על הכל בשביל תורה! דוקא ברגע הכי קשה, כשלועגים לה, ומזכירים לה את הכל... כן, כן, הלואי עוד שנים עשרה שנה כאלו... כך זוכים להיות אשתו של רבי עקיבא!

ובאותו עניין, דיברנו פעם, כאשר היא הגיעה לרבי עקיבא אחרי עשרים וארבע שנה, העירו לו ואמרו לה, לא מתאים לך ללכת עם בגדים בלויי סחבות... והיא לא הסכימה. היא הלכה דוקא עם הבגדים הישנים שהיו לה, עם הויתורים שהיא ויתרה, עם המסירות נפש על התורה, את זה היא לוקחת לשמחה הגדולה שבעלה חוזר 'רבי עקיבא', גדול הדור!!! את השמלה שהיתה לבושה עליה כל הכ"ד שנים, ולא קנתה אחרת מחוסר אמצעים, וכי מותר לה כעת להוציא את השמלה הזו, ולא ללבוש את זו שבגללה רבי עקיבא זכה להיות גדול הדור!...! הרי היא המחוננת הראשית.

כמה שאתה מוותר יותר בשביל תורה, אתה מקבל יותר הרבה! וכבר הביאו את דברי מרן הסטייפלר זצ"ל (בספרו קריינא דאיגרתא ח"א ד') שכתב, 'התקשרות של האדם לתורה היא לפי ערך מה שהאדם נתן ומוותר עבורה, וכשלומד תורה ביגיעה בזמן שאין לו דחיפה של שלא לשמה, הרי לימוד זה חביב מאד לפני הקב"ה, וזוכין על ידי זה להרבה סייעתא דשמיא, והתוצאות ניכרות לאחר זמן, לא מיד.

ה"נעשה ונשמע"...

מה זה 'נעשה ונשמע'?

חז"ל אומרים שהקב"ה בא לכל הגויים ושאל אותם אם הם מוכנים לקבל את התורה.

הם טענו טענה אמיתית, מה אתה רוצה מאתנו, הסבא בירך אותנו 'על חרבך תחיה'... אתם מבינים שערבי בלי לרצוח, זה כמו להבדיל יהודי בלי תורה... על חרבך תחיה - זה בדם שלו! ואצל אומות אחרות - עבירות אחרות.

ומה זה 'נעשה ונשמע', וכי ליהודי אין שום טבעים מסויימים!...! אלא, יהודי בא לקב"ה ומבקש, אדרבא אני רוצה להשתנות כפי רצון התורה! התורה תשנה אותי!!! אין מושג כזה "ככה זה אנני"! מה זה 'זה אתה'?...! תשתנה! זה הנעשה ונשמע.

וכבר דיברנו בשבוע שעבר מה שאמר ר' ברוך בער בשם ר' חיים, תאהבון ריק תבקשו כזב... אם בחור מסוגל לומר בכזה פשטות שהוא

מבזבז את הזמן בלילה על פטפוטים, כמה זמן? שעתיים, שלש... אז מה הוא רוצה, שהתורה תכנס בו?!

ומלבד זאת, יש את החשבון של הסטייפלער, כמה שעות אותו בחור לומד ביום?... הרי הוא לא המתמיד הכי גדול, כמה, 7 שעות, 8. "אם תעזבני יום יומיים אעזבך". הרי כנגד השלש שעות שאתה מתבטל בלילה, התורה תעזוב אותך שש שעות! אז כמה נשאר לך?...! שעה אחת. כמו בעל בית. אז אתה גדל כמו בעל בית... זה אמר הסטייפלער, והשאיר לך את החשבון נפש לחשוב ולהתבונן... ולהשתנות.

בא תגידי, מה אתה מוכן לוותר למען תורה?...! אם כל מה שאתה רוצה חייב להיות לך, אז אתה לא יכול להצליח בלימוד, וממילא אתה לא מתחבר עם התורה אז התורה לא אוהבת אותך. היא אוהבת את מי שאוהב רק אותה!

היה ילד קטן שסבל מסכרת נעורים, והיה אסור לו סוכריות. יום אחד הוא רצה סוכריה, והוא כל כך התעקש עם אמו, בכה והתחנן, אני לא יכול כל החיים לא לאכול סוכריות! ככה זה ילדים... הגיעו למסקנא לשאול את מרן רה"י זיע"א.

נכנסו לראש הישיבה, הוא רמז לאמא לצאת, ואז הוא שואל את הילד, מה אתה רוצה להיות כשתהיה גדול?...! ראש ישיבה, מגיד שיעור, דיין, אב ב"ד, רב, מה אתה רוצה?...! הוא מסתכל לרה"י בעיניים ואומר לו, אנני! אני רוצה להיות הרב שטיינמן! גדול הדור!...! שאל אותו הרה"י, הרי כולם לומדים, במה אדם מתחיל להיות גדול?...! אמר לו הילד הקטן, אתה יודע! אתה גדול, אז תגידי לי...! אמר לו הרה"י, מי שעושה את כל מה שמתחשק לו, הוא קטן. ברגע ובן אדם מתגבר על עצמו, אני רוצה, אבל לא! אז הוא מתחיל להיות גדול.

הילד רץ מהר לאמא שחיכתה בחוץ, אני לא רוצה שום סוכריה, תזרקי את הכל... מה, בשביל סוכריה אחת אני לא יהיה הרב שטיינמן?! והכל בא על מקומו בשלום.

היה סיפור עם בחור ישיבה בן עלייה גדול (אני מכיר את הסיפור מקרוב), שנחנך בחוש מוזיקלי מיוחד, והוא רצה לפתח את החוש הזה. לא חלילה לעזוב את הישיבה... אבל להשקיע גם בתחום. באו לשאול את מרן הרה"י ר' גרשון אדלשטיין שליט"א, ואמר ודאי שלא, זה יפריע לו ללימוד אז שיעזוב את הענין הזה. אותו בחור שמע וקיבל, הוא ממש בן עליה, אבל הוא שאל, למה הקב"ה נתן לי את החוש הזה אם אומרים לי לא להשתמש בו?...! שאלו את רבי גרשון, ואמר, הקב"ה רצה שתהיה גדול בתורה אז הוא נתן לך נסיון שיהיה לך קשה להתגבר עליו, וכאשר תתגבר עליו אתה תהיה גדול בתורה באמת! להיפך, זו מתנה גדולה! בידך להיות גדול.

ונחזור שוב לגמרא עם הנזיר. כתוב שם בגמ', שהוא היה יפה עינים, וטוב רואי, וקווצותיו סדורות לו תלתלים, אז הוא נדר "אגלחך לשמים". וקשה, הרי גם אם הוא יגלח זה יגדל שוב...! אלא אמר הרה"י בעומק הדברים, הוא אומר לשערות, כל מה שנבראתם זה בשביל להעמיד אותי בנסיון ואני אתגבר עליו ואגלח אתכם. אז בשביל זה אני צריך אתכם! אחד כזה שמבין שנתנו לו את היופי בשביל להתגבר על עצמו ולהתגלח, אחד כזה לא יהיו לו בעיות!

ובמאמר המוסגר, בשיעורי רבי דוד סולוביצ'יק על נזיר, הוא שואל, הגמרא אומרת שהיו לו שלשה דברים: יפה עיניים, טוב רואי, וקווצותיו סדורות לו תלתלים. וקשה, גם אם הוא יגלח ויוריד את השערות, סוף סוף הוא נשאר יפה עיניים וטוב רואי, אז עדיין היצה"ר יכול לחזור אליו...! אומר ר' דוד, אה! איזה מתוק...! מה שהקב"ה ברא, את היופי שה' נתן, יותר קל להתגבר עליו. אבל שערות - אני מגדל. היצה"ר מגיע בעיקר במקום שאני מזמין אותו אלי...! פה הוא תופס אותי חזק.

כפה עליהם את ההר - מאהבתו!

כתוב בתורת כהנים, אם בחוקותי תלכו, שתהיו עמלים בתורה. הקדוש ברוך הוא **מתאוה** שיהיו ישראל עמלים בתורה. ונראה פשטן של דברים:

להכין כלי קיבול!

התורת חיים (ב"מ פה, א) שואל, מהו ברוך אתה ה' "נותן התורה", נותן זה הווה, ואילו הקב"ה כבר נתן, אי"כ צריך לומר נתן! אומר התורת חיים, מעמד הר סיני חוזר על עצמו כאשר יושבים ולומדים, וכל ההשפעות הנצחיות שהיו במעמד הר סיני - חוזרים בחזרה! הכל נמצא!!! ומי שלומד, זוכה לכעין נבואה שהיתה במעמד הר סיני, ומכאן זה הוא יודע.

[ולכן מצינו בתוס' בחגיגה (טו, א) מהירושלמי על אחר, שבזמן שנכנס לברית, היו חכמי ישראל עוסקים בתורה, ירדה אש מן השמים והקיפה אותן, אמר לון אבויה אבא גברין, מה באתם לשרוף ביתי, אמרו לו ח"ו, אלא יושבין היינו וחוזרין דברי תורה וכו', והיו הדברים שמחים כנתינתן מסיני לא באש נתנו].

וכמו שראינו בחוש אצל מרן שה"ת רבי חיים קניבסקי זצ"ל, באמת המעמד הר סיני - חוזר. ניטלה נבואה ומן החכמים לא ניטלה, כל אחד שלומד, שכינה כנגדו. וממילא זה לא נתן התורה, אלא **נותן התורה!**

וכמה נותנים? ... זה נגזר על כל אחד בחג השבועות. אבל להכין את הכלי קיבול - - - היום מכינים. כבר נשארו לנו ימים ספורים בלבד. אחד המקטרגים הגדולים זה שבת קודש... לא לומדים מספיק.

השנה, הקב"ה זיכה אותנו ששבת קודש זה היום השלישי של שלשת ימי ההגבלה, זה השפיץ! אני לא מאמין שיהיה בן תורה אמיתי שלא ילמד בשבת הזו בהתמדה. זו הכנה אמיתית!!! סדר קבלת התורה - - - בואו נכין את הכלי קיבול, רוצים לתת לנו, נותן התורה! כל שנה מחדש!

ובכלל הרב אלישיב אומר שבזמן עשרת הדברות - זו סגולה מיוחדת לרפואה, וכמו שבמתן תורה כל החולים התרפאו.

בשבועות זה ה"מעמד הר סיני" בעצמו! זה חוזר על עצמו... וכמו שכתב הרמח"ל בדרך ה', שבכל חג חוזר על עצמו המהות של החג. איך אפשר לפספס את הכפה עליהם הר כגיגית עם הפשט של ר' מאיר שמחה?!

לקבל את האהבה לתורה, את המתקנות של תורה, ואת כל השפע שיש בתורה. מי יתן והיה לבבם זה... הלואי.

בואו ננצל באמת את הימים האלו לתורה. מה אני מוכן לוותר למען התורה... תמיד יש אחד שאומר 'את זה קשה לי'... איפה שקשה שם זה העבודה... וזה גם הסולם הגדול להצליח, שם נעבוד, ויהיה "נעשה ונשמע", ואז נזכה ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים, אמן.

כתוב בפר' האזינו (לב, י) "יסבבנהו יבוננהו יצרנהו כאישון עינו". מה זה יסבבנהו? אומר רש"י, "שם סבבם והקיפם בעננים, וסבבם בדגלים לארבע רוחות, וסבבן בתחתית ההר, שכפאו עליהם כגיגית".

נשאלת השאלה, מילא עננים ודגלים זה שבת, אך כפה עליהם את ההר!! זה הפוך...! אלא, נתאר לעצמנו דוגמא, אבא סוחר ממולח, שמציעים לבן שלו עיסקה. והאבא שמבין - יודע שזה מאד משתלם, הבן שלו ירויח פה עשרים מליון דולר. אבל הבן - לא מבין כמוהו, הוא מפתח מזה... וחושש מזה... ואבא משכנע: תלך על זה! אל תהיה שוטה!!! כדאי לך, והבן מפתח... עד שאין לאבא ברירה והוא כופה עליו, אני גוזר עליך בגזירת "כיבוד אבי" שתעשה את זה! הוא בן טוב, ועושה. למה האבא עשה את זה? הוא רצה להכריח אותו!! הוא רצה רק שהבן ירויח...!

הקב"ה כפה עלינו הר כגיגית... אוי! חז"ל אומרים "כי לקח טוב נתתי לכם תורתנו אל תעזובו". בנוהג שבעולם, אדם מוכר דבר יקר, ואחרי זה הוא מצטער ורוצה שזה יחזור אליו. והקב"ה אינו כן... הוא יכל לומר לעם ישראל, אתם לא לומדים!! אני אקח את התורה חזרה...! אך הוא ממשיך לתת לנו הלאה, ולהזהיר אותנו ע"ז, כי לקח טוב נתתי לכם תורתנו אל תעזובו. הוא רצה שיהיה לנו טוב ולכן הוא כפה עלינו הר כגיגית, ולמה, כי הוא ידע שהתורה היא "לקח טוב", איך היינו נראים בלי תורה?... הכפה עליהם הר כגיגית - זה השפיץ של להראות את האהבה והחיבה.

וזה היסובבנהו יבוננהו, הקב"ה רצה שנהיה עמלים בתורה כי הוא רצה שיהיה לנו טוב, ונגדל, ונהיה ת"ח מגדולי הדור, ונהנה מזיו השכינה בזה ובבא.

האור שמח במש"ח (שמות יט, יז) מסביר מה זה ה"כפה עליהם הר כגיגית". אם לדוגמא אדם יניח פה מליון דולר ויגיד מי שרוצה - יכול לקחת. יהיה מישהו שלא יקח?...! הקב"ה פתח שערי גן עדן, טללי תחיה, נפשי יצאה בדברו... ראו מתיקות של תורה ועריבות שאין לתאר, שייך להגיד לא?...! זו הכפיה הכי גדולה! לקחו מאיתנו את כח הבחירה, אין אפשרות אחרת.

תארו לכם שהקב"ה היה נותן לנו להרגיש את דברי האור החיים (כי תבא כו, יא) שהיו משתגעים ומתלהטים אחריה... יהיה מישהו שיתעסק במשהו אחר?...! נמצאים פה בעולם של מתיקות ושל אור, זו הכפיה הכי גדולה!!!

ובתוך הכפיה הזו יש דבר נוסף: שהוא ללמדך כי גם אחרי שהמתקנות הזו תלך, אתה צריך להמשיך לעבוד ולהשקיע, ובסוף תגיע לזה עוד פעם.

לע"נ

הרה"ג ר' דוד יגאל זצ"ל
ב"ר יחזקאל ושמחה חבה
נלב"ע בפניא דמעלי שבתא
ד' סיון תשע"ט
תנצב"ה

לע"נ

אבינו מורינו
הרב ר' אברהם ישראל זצ"ל
בן הגה"צ ר' חיים טודרס הרשלו זצ"ל
תנצב"ה

זכות לימוד התורה בגיליון זה
לע"נ המחנכת הדגולה הרבנית
מרת רזה שושנה ב"ר יצחק בלוקה ע"ה
נלב"ע י"ח מר חשוון תשפ"ב
תנצב"ה

לרפואת הרב ישעיה אריה
בן מברקה ברכה פילט
שפעל למעלה מכוחותיו
להגדיל תורת מרן רה"י זיע"א
וכעת עובר פעם חמישית ניתוח בראש

ניתן לשמוע את השיחה ביום שלישי בערב ולאחמ"כ בשידור חוזר בקו השיחות שמספרו 074-740-3629

ע"מ שנוכל להמשיך בהפצת תורתו של מורינו המשגיח שליט"א, אנו זקוקים לעזרת הציבור

לתרומות והנצחות: 054-843-6282

לקבלת הגליון במייל: 4166058@gmail.com